

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Chrysantho Constantinopoli in Nonatianorum ecclesia Episcopo. Cap.
XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

SOCRAT. HISTORIAE

De Chrysantho Constantinopoli in Nonatianorum ecclesia Episcopo. CAP. XII.

VBI Sifinius mortem obierat, Chrysanthus, filius Marciani, qui ante Sifinium episcopus Nouatianorum fuit, ad episcopatum illum capeffendum vi quodammodo attractus est. Hic ab ineunte ferè ætate in regia Imperatoris. Satellitis munus obijt: deinde Theodosio magno regnante, præfectus Italiae designatus: postea vicarius Imperatoris in Insulis Britannicis constitutus, in illarum administratione permagnam laudem cõsecutus est. Atq; cum esset ætate paulò prouectior, Constantinopolim cõtendens, illiusq; urbis præfectus fieri laboras, inuitus ad episcopatus honoré elatus est. Nã quoniã Sifinius in ipso mortis articulo illius, utpote ad episcopatũ gerẽdũ idonei, mentione fecerat, populus Nouatianorũ vocẽ Sifinij pro lege ducens, inuitũ illũ episcopũ deligere aggrediuntur. Verũ ubi Chrysanthus ne illo munere fungeretur, se inde subduxisset, Sabbati⁹ tẽpus opportunũ, in quo ecclesiarũ rectione potiretur, se repperisse arbitratus, iureiurãdo, quo se astrinxerat, pœnitus neglecto, quosdam obscuros episcopos, qui ipsi manus imponerent, comparauit. Ex quorũ numero fuit Hermogenes: qui ob libros suos plenos blasphemiae ab eodem Sabbatio ante excommunicatus fuerat. Veruntamen Sabbatij institutum non successit prosperè. Etenim populus, quoniam vitiosam & turpem eius ambitionem odio habebat (nam nullam nõ rationem indagasset, qua ad episcopatum posset arreperere) omni studio curaq; ad Chrysanthum inuestigandum incubuit: quem cum in Bithynia latitantem offendisset, vi inde abripuit, inq; episcopatus gradu collocauit. Vir erat non prudentia solum, sed modestia præ cæteris eximius: eius opera ecclesie Nouatianorũ Constantinopoli confirmatae amplificataeque fuerunt. Ille primus pauperibus de suis ipsius fortunis aurum distribuit. Ab ecclesiis nihil omnino accepit, præter duos panes benedictionis, singulis dominicis diebus. Adeo in ecclesia sua administranda diligens fuit, ut tum Ablabium rhetorem inter Nouatianos, qui de eius ecclesia erant, facilè disertissimum, ex schola Troili sophistæ præhenderet, presbyteriq;

teriūque gradu & ordine donaret. Huius Chryfanthi conciones extant & elegantes, & acutæ. Ablabius postea ecclesiæ Nouatianorum, quæ est Nicææ, episcopus fuit creatus, ibique pariter Rhetoricam docuit.

De pugna quæ Alexandria inter Christianos & Iudeos suscepta est, & Cyrilli episcopi contra præfectum Orestem altercatione. CAP. XIII.

Eodem tempore Iudæorum gens, à Cyrillo episcopo Alexandria hanc ob causam eiecta est. Populus Alexandrinus præter cæteros seditionibus delectatur: in quibus, si quando sit oblata illarum conflandarum occasio, scelera eduntur propè intolerabilia: quippe sine sanguine nunquam populi impetus sedatur. Id temporis tumultus, non de causa aliqua necessaria, sed de studio saltatores spectandi (quod malum per omnes ciuitates serpit) in ipsa multitudine fortè ciebatur. Nam die Sabbati ingens turba ad quendam saltatorè spectandum confluit. Et quoniam Iudæi, qui illo die feriantur, non legi audiendæ, sed spectaculis & ludis scenicis contemplandis totos se dedebat, dies ille populi factionibus inter se mutuo dimicandi causa exitit. Ac quamquam populi discordia à præfecto Alexandria quodammodo tum pacificata fuit, nihilominus tamen Iudæi alteri populi factioni aduersarij esse non destiterunt. Atq; tametsi Iudæi Christianis erant semper infesti, tum tamen propter saltatores inulto in eos infensiores facti sunt. Itaq; cum Orestes præfectus Alexandria *πολιτεία* (sic enim publica præfecti edicta appellant Alexandrini) in theatro proponendam curaret, aderant etiam Cyrilli episcopi necessarij, vt edicta à præfecto publicata considerarét. Inter quos erat vir quidam nomine Hierax, humilioris literaturæ magister: qui attentissimus auditor episcopi Cyrilli fuit, & in concionibus eius plausum diligentissimè excitare consuevit. Hunc igitur Hieracem, vt primum Iudæorum multitudo in theatro conspicata est, extéplo vociferari cœpit, cum ob nullam aliam causam ad theatrum accessisse, quàm vt populum ad seditionem concitaret. Orestes autem, etsi ante Episcoporum potestas illi odio propterea fuerat, quòd per eos nonnihil de autoritate eorum, qui ab